

UCHWAŁA NR _____
RADY MIASTA BIELSK PODLASKI

z dnia _____

**w sprawie rozpatrzenia skargi Pani [REDAKTOWANE] na Dyrektora Pływalni Miejskiej
WODNIK w Bielsku Podlaskim.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645, poz. 1318, Dz. U. z 2014 r. poz. 379, poz. 1072) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 i poz. 183) oraz § 94 Statutu Miasta Bielsk Podlaski uchwalonego uchwałą nr XLVI/303/14 Rady Miasta Bielsk Podlaski z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie uchwalenia (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2014 r. poz. 2457) Rada Miasta Bielsk Podlaski uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pani [REDAKTOWANE] na Dyrektora Pływalni Miejskiej WODNIK w Bielsku Podlaskim z powodu braku zasadności wniesionych zarzutów.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Bielsk Podlaski.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik

do uchwały Nr _____

Rady Miasta Bielsk Podlaski

z dnia _____

UZASADNIENIE

Komisja Rewizyjna Rady Miasta Bielsk Podlaski na posiedzeniu w dniach 5 i 12 lutego 2015 r. rozpatrzyła skargę Pani [REDAKTOWANO] na Dyrektora Pływalni Miejskiej WODNIK w Bielsku Podlaskim.

Z przekazanej Komisji Rewizyjnej skargi wynika, że argumenty przedstawione w skardze nie przemawiają za tym, aby uznać skargę za zasadną.

W dniu 5 lutego 2015 r. Komisja Rewizyjna podczas posiedzenia zapoznała się z zarzutami i wyjaśnieniami skarżącej oraz wyjaśnieniami złożonymi przez Dyrektora Pływalni Miejskiej WODNIK.

Z wyjaśnień Pani [REDAKTOWANO] wynika, iż Dyrektor Pływalni zezwolił jej na prowadzenie zajęć na określonych warunkach, które szybko uległy zmianie na niekorzyść skarżącej. W rozmowach z Dyrektorem Pływalni skarżąca została zapewniona o możliwości prowadzenia zajęć. Początkowo Dyrektor wyraził chęć podpisania umowy, jednak decyzja ta uległa zmianie. Po upływie miesiąca skarżąca, po uprzednich naciskach personelu na spotkanie z Dyrektorem, odbyła z nim rozmowę. Podczas spotkania otrzymała propozycję podpisania umowy, w wyniku której musiałaby uiszczać opłatę za wynajem toru (100zł/h). We wcześniejszych zapewnieniach Dyrektora nie było o tym mowy, jednak skarżąca wiedziała o takim zapisie w regulaminie. Podczas tej rozmowy zwróciła się z zapytaniem czy prowadząc zajęcia indywidualne będzie musiała uiszczać opłatę za wynajem toru. Odpowiedź Dyrektora była potwierdzająca. Dyrektora nie interesowało z kim skarżąca prowadzi zajęcia, dostała kategoryczny zakaz prowadzenia jakichkolwiek zajęć na terenie pływalni, ponieważ w innym przypadku zostanie wezwana ochrona. Poinstruowany personel pływalni przy każdej wizycie Pani [REDAKTOWANO] zadawał pytania o cel wizyty. Po tej rozmowie Pani [REDAKTOWANO] nie korzystała z pływalni, a swoje zajęcia prowadziła na pływalni w Hajnówce. Dodatkowo Pani [REDAKTOWANO] poinformowała, że posiada odpowiednie uprawnienia do prowadzenia tego typu zajęć, a także prowadzi działalność gospodarczą oraz posiada ważne ubezpieczenie do prowadzenia tego typu działalności.

Dyrektor Pływalni Miejskiej w odpowiedzi na zarzuty skarżącej potwierdził, że zgodził się na prowadzenie zajęć korekcyjnych na pływalni bez podpisywania umowy. Motywował to tym, iż tego typu zajęć nie ma w ofercie pływalni, odstąpił również od pobierania opłaty za wynajem toru. Jednak z uzyskanych informacji od pracowników pływalni wynikało, że Pani [REDAKTOWANO] zaczęła prowadzić zajęcia nauki pływania, na co nie uzyskała pozwolenia. Personel obiektu został poproszony, aby wezwać Panią [REDAKTOWANO] w celu wyjaśnienia sytuacji. Z informacji Dyrektora pływalni wynika, że odmowa podpisania umowy na naukę pływania była motywowana tym, że wszystkie zyski z nauki pływania powinny trafiać do budżetu pływalni oraz posiada wykwalifikowany personel, którego możliwości dobrze zna i może prowadzić bezpieczne zajęcia z nauki pływania. Według regulaminu pływalni kierownik obiektu jest zobowiązany do przestrzegania zasad BHP, jednak zdaniem Dyrektora Pani [REDAKTOWANO] nie chciała ponosić odpowiedzialności. Dodatkowo ubezpieczenie przedstawione przez skarżącą nie było wystarczające do prowadzenia tego typu zajęć.

Komisja Rewizyjna po dogłębnym przeanalizowaniu skargi, wysłuchaniu obu stron oraz dyskusji uznała, że zarzuty postawione przez Panią [REDAKTOWANE] nie są wystarczające, by uznać skargę za zasadną. Pomimo, iż Pani [REDAKTOWANE] spełnia wymogi zawarte w Regulaminie z dnia 4 maja 2009 r. stanowiącego załącznik nr 2b do zarządzenia nr 03/2009 Dyrektora Pływalni Miejskiej „WODNIK” w Bielsku Podlaskim w sprawie korzystania z pływalni przez grupy zorganizowane (instruktor prowadzący zajęcia) pkt. 5, w którym mowa jest, że : *„Zajęcia o charakterze profilaktycznym i korektywnym mogą prowadzić absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli- o kierunku (specjalności) wychowanie fizyczne, jeżeli w trakcie nauki lub jej ukończenia nabyli kwalifikacje do prowadzenia tego typu zajęć, oraz absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli - o kierunku (specjalności) wychowanie przedszkolne lub nauczanie początkowe, po uzyskaniu kwalifikacji w zakresie gimnastyki korekcyjno - kompensacyjnej. Wszystkie te osoby będą zwane dalej instruktorami prowadzącymi zajęcia”*, to nie zgodziła się na zaproponowane warunki, tj. wynajem toru według cennika Pływalni Miejskiej WODNIK w Bielsku Podlaskim, stanowiącego załącznik nr 1 do Zarządzenia 26/15 Burmistrza Miasta Bielsk Podlaski z dnia 28 stycznia 2015 r. W związku z powyższym Pani [REDAKTOWANE] nie mogła prowadzić zajęć z nauki pływania na Miejskiej Pływalni WODNIK” bez ponoszenia opłat.

Należy jednak stwierdzić, że Dyrektor Pływalni Miejskiej WODNIK nie przekroczył swoich uprawnień. Jednak zdaniem Komisji Rewizyjnej zabrakło chęci współpracy oraz dobrej woli ze strony Dyrektora Pływalni Miejskiej WODNIK w Bielsku Podlaskim.

Mając na uwadze powyższe skargę należy uznać za bezzasadną.

Na podstawie art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z 2014 r. poz. 183) w przypadku ponowienia skargi, bez wskazania nowych okoliczności, organ podtrzyma swoje poprzednie stanowisko, bez zawiadamiania o powyższym skarżącego.